

❖ شرح بیماری

✓ در چشم انسان بین عنبیه و قرنیه فضایی به نام اتاق قدامی وجود دارد. همیشه مایع شفاف برای تغذیه بافتها درون اتاق قدامی در جریان است. این مایع شفاف از جسم مژگانی که، پشت عنبیه قرار دارد ترشح و از جلوی ریشه عنبیه (محل اتصال قرنیه و عنبیه) که به آن زاویه نیز گفته می شود از اتاق قدامی خارج می شود. در واقع این مایع شفاف به کمک یک بافت و شبکه اسفنجی شکل، مشابه یک سیستم تخلیه عمل کرده و از چشم خارج می شود. هنگامی که مایع بیش از حد تولید شود یا سیستم تخلیه چشم به درستی کار نکند، مایع نمی تواند جریان طبیعی خود را داشته باشد و فشار درون چشم افزایش می یابد که سبب ایجاد آب سیاه می شود.

✓ آب سیاه یک نوع بیماری چشم است که در آن اعصاب بینایی آسیب می بیند، که این آسیب اغلب ناشی از فشار غیرطبیعی در چشم است. این اعصاب برای دید بینایی چشم بسیار حیاتی هستند.

✓ آب سیاه بستگی به سابقه خانوادگی دارد. دانشمندان توانسته اند در برخی افراد زن های مربوط به فشار چشم و آسیب عصبی بینایی را شناسایی کنند.

چشم دارای آب سیاه

چشم سالم

❖ علائم

- ✓ سردرد شدید
- ✓ چشم درد
- ✓ تهوع و استفراغ
- ✓ تاری دید
- ✓ وجود هاله در اطراف چراغ
- ✓ قرمزی چشم

❖ علل شایع

از عللی که باعث ایجاد آب سیاه در فرد می شود می توان به موارد

زیر اشاره نمود:

- ✓ فشار بالای درون چشم
- ✓ سن بالای ۶۰ سال
- ✓ داشتن سابقه خانوادگی

- ✓ داشتن بیماری خاص مانند دیابت، بیماری های قلبی، فشارخون بالا و کم خونی داسی شکل
- ✓ داشتن بیماری خاص چشمی مانند نزدیک بینی

- ✓ ضربه به چشم یا داشتن سابقه عمل جراحی چشم
- ✓ فقدان استروژن اولیه (هورمون زنانه)، که می تواند پس از برداشتن هر دو تخمدان قبل از سن ۴۳ سالگی اتفاق بیفتد.
- ✓ استفاده از داروهای کورتون مخصوصاً قطره های چشمی برای مدت طولانی.

❖ عوارض احتمالی

نوع مزمن بیماری در صورت عدم رسیدگی می تواند سبب از بین رفتن بینایی شود. بنابراین باید نسبت به علائم گفته شده توجهات کافی انجام شود.

❖ تشخیص

- ✓ تشخیص توسط پزشک با اخذ شرح حال بیمار انجام می شود.
- ✓ پزشک ابتدا سابقه پزشکی بیمار را بررسی کرده و معاینه کامل چشم را انجام می دهد. معاینات چشمی ممکن است یک یا چند مورد از موارد زیر باشد.
- ✓ اندازه گیری فشار داخل چشم (تونومتر)
- ✓ آزمایش آسیب عصب بینایی

✓ بررسی نقاط ضعف بینایی (آزمون میدان دید)

✓ اندازه گیری ضخامت قرنیه

✓ بررسی زاویه تخلیه

❖ درمان

هدف درمان آب سیاه کاهش فشار داخل چشم است. آب سیاه را می توان با قطره های چشمی، داروهای خوراکی یا روش های جراحی کنترل کرد.

✓ قطره های چشمی: اغلب درمان آب سیاه با قطره های چشمی حاوی دارو آغاز می شود. این قطره ها خروج مایع را از چشم افزایش می دهند و باعث کاهش فشار داخل چشم می شوند.

✓ داروهای خوراکی: اگر قطره های چشمی به تنهایی نتوانند فشار درون چشم ها را تا اندازه سطح مطلوب پایین آورند، چشم پزشک داروهای خوراکی را تجویز می کند. عوارض ناشی از این داروها شامل: ادرار مکرر، سوزش در انگشتان دست و پا، افسردگی، ناراحتی معده و سنگ کلیه است.

جراحی و سایر روش های درمانی

اگر دارودرمانی در پایین آوردن فشار داخل چشمی موفقیت آمیز نباشد، پزشک انجام جراحی را توصیه می کند. انواع روش های جراحی عبارت است از:

✓ لیزردرمانی: چشم پزشک این عمل را در مطب انجام می دهد و نیاز به بستری شدن نمی باشد. در این روش از پرتولیزر برای باز کردن کانال های مسدود شده در شبکه اسفنجی استفاده می شود. برای مشخص شدن اثر کامل این روش چند هفته زمان لازم است.

✓ جراحی فیلتر کردن: در این روش جراح یک سوراخ در بخش سفید چشم (صلبیه) ایجاد می کند و بخشی از شبکه اسفنجی که مسدود شده است را از بین می برد.

✓ استفاده از لوله های تخلیه: در این روش جراح چشم یک لوله کوچک را درون چشم قرار می دهد، تا مایع ها از آن خارج شوند.

✓ الکتروکوتری: در این روش از یک دستگاه الکتروکوتر کوچک به نام تراپوکوتوم استفاده می شود که با تاباندن لیزر، قسمت مسدود شده را باز می کنند.

❖ در چه شرایطی به پزشک مراجعه نمایید؟

✓ اگر بعضی از نشانه ها از قبیل سردرد شدید، درد چشم و تاری دید، را داشتید حتماً به اورژانس یا چشم پزشک مراجعه کنید.

✓ پس از سن ۴۰ سالگی، هر ۴ سال یک بار و پس از سن ۶۵ سالگی هر ۲ سال یک بار معاینه چشم را انجام بدهید.